

[Pelle Voigt]

med det formål, når den radikale boligpolitiske ordfører måtte vende hjem fra det mere eller mindre fjerne udland, hvor han befinder sig nu.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Der er jo visse udtryk, man ikke må bruge fra Folketingets talerstol, men der er åbenbart ikke grænser for det lave niveau, hr. Pelle Voigt anlægger, når han går på Folketingets talerstol. Det skal jeg ikke kommentere så meget. Jeg skal kun sige, at det altid er den hund, man rammer, der huler højest, og hr. Pelle Voigt hylede vældig højt i sin tale heroppe.

Jeg tror ikke på andet, end at det radikale boligflertal stadig væk forefindes. Man må formode, at der er enighed i den radikale folketingsgruppe, uanset hvem der er ordfører. Den holdning har jeg i hvert fald, og jeg tror, at hr. Pelle Voigt har den samme. At han så bliver mere eller mindre panikslagen over, at hans forslag ikke kan gennemføres, er jeg ikke spor ked af.

Når hr. Pelle Voigt siger, at nu skal der fremlægges et detaljeret, gennearbejdet lovforslag, så synes jeg, hr. Pelle Voigt burde have gjort det med dette. Det er det mest elendige, løsagtige forslag, og det er typisk for SF bare at slynge sådan et forslag ud, som der overhovedet ikke er nogen baggrund for. Jeg er godt klar over, at hr. Pelle Voigt gerne vil øge det almennyttige boligbyggeri. Det kan ikke komme bag på hr. Pelle Voigt, at jeg har en anden opfattelse.

Jeg vil godt spørge hr. Pelle Voigt: hvad er egentlig meningen med flygtningepolitikken herhjemme? Er det den mening, der efterhånden er gældende, at flygtninge skal have samme vilkår og helst bedre end alle vi andre? Er de ikke fortsat flygtninge, eller skal de blive her for tid og evighed? Det er ikke min opfattelse i hvert fald. Uanset hvor mange eller hvor få vi får, må man formode, at Folketinget mener, at de skal sendes tilbage på et tidspunkt. Det er den opfattelse, jeg mener at alle har stået for i de flygtningedebatter, Folketinget har haft.

Jeg vil godt sige, at den folkelige forståelse, visse ordførere taler om, absolut ikke er til stede. Der var nogle af de borgerlige, der var bange for, at den folkelige forståelse for

flygtninge ville forsvinde, hvis det her forslag blev vedtaget. Der er ikke nogen folkelig forståelse. Der er ikke nogen folkelig opbakning overhovedet.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Fru Pia Kjærsgaard påstår, at dette forslag er sjuksket og løsagtigt og ikke hænger sammen, uden at fremføre ét eneste argument, uden at pege på én eneste konkret svaghed i forslaget. Jeg kunne godt tænke mig at få et par eksempler på det, og så skal jeg efter bedste evne prøve at besvare fru Pia Kjærsgaards spørgsmål – hvis fru Pia Kjærsgaard da har læst forslaget.

Det, jeg reagerede imod i mit indlæg, var, at man går ind i denne diskussion med begreber som – jeg citerer fru Pia Kjærsgaard – »de fremmede«. Jeg må sige, at jeg føler mig i bedre selskab med en række af de flygtninge, der kommer her til landet, selv om de kommer fra meget fjerne himmelstrøg, end med holdninger som dem, fru Pia Kjærsgaard prøver at fremelske i den danske befolkning på dette punkt.

Hvis der er problemer med den folkelige forståelse, må de løses ved en påpegnings af, hvad det er for nogle ting, der foregår ude i verden, ved en udenrigspolitisk indsats og ikke ved at drive hetzkampagner her i andedammen i Danmark. Der var heller ikke megen folkelig forståelse i Tyskland i 1920'erne og 1930'erne for, at man ikke skulle sende jøderne i gaskamre, fru Pia Kjærsgaard.

Om hvis man gør den folkelige forståelse til en hellig ko i forhold til overholdelse af almindelige humanistiske principper, støtte til almindelige menneskerettigheder, så risikerer man at løbe sig nogle frygtelige staver i livet, nogle staver, som Fremskridtspartiet mig bekendt aldrig nogen sinde rigtig har vogtet sig for.

Men der er ét punkt, hvor jeg er enig med fru Pia Kjærsgaard, og det er, at vi skal arbejde for at tilrettelægge flygtningepolitikken sådan, at flygtningene får lejlighed til og mulighed for hurtigst muligt at vende hjem dertil, hvor de kom fra. Men det er også et spørgsmål om udenrigspolitik, om sikkerhedspolitik, om at standse myrderierne, om at standse den foragt for menneskerettighederne, som foregår en lang række steder,